

je leed *A*

AFSCHRIFT

Griffennummer 1598 /2018
Datum van uitspraak 28 MEI 2018
Notitienummer parket DE66.L3.1877/12/GESW3

PANNEET
12 JULI 2018
GEIT

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

, wonende te !

⇒ Ter terechtzitting van 26 maart 2018 vertegenwoordigd door mr. Y. Smeets loco mr. I. Van Giel, advocaat te Antwerpen

BEKLAAGDE

2566

op 0 , invalide, geboren te !
, wonende te !

⇒ Ter terechtzitting van 26 maart 2018 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. Y. Naessens, advocaat te Sint-Niklaas

1. TENLASTELEGGINGEN**A.**

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermeide handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval) en 4.2.1.5°b (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens) van te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te , kadastraal gekend als
en , eigendom van de
, geboren te op , wonende te en
eigendom van | geboren te | op
wonende te | , van |
geboren te : op , wonende te
en van | geboren te : op , wonende
te , geen eigendomstitel gekend wat | betreft, de
overige percelen verworven ingevolge akte regeling | verleden op door notaris

meer bepaald

de bovenvermelde terreinen gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van o.m. een rijtuig voor paarden, onderstellen van voertuigen, een voertuig Chrysler Voyager, 2 containers, verschillende aanhangwagens, hout, plastic vaten

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Te : in de periode van 18.04.2012 tot en met 22.07.2013

B.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met artikel 12 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen,

hout-, plastic-, en metaalafval te hebben opgeslagen

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.51, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Te : in de periode van 18.04.2012 tot en met 22.07.2013

Vordering herstel

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 50 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 26 maart 2018.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De feiten in huidig strafdossier onder de tenlastelegging B zijn steeds strafbaar gebleven op basis van artikel 16.6.3 § 1, al. 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid. Het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen werd opgeheven bij artikel 82 van het decreet van 23 december 2011 (BS 28 februari 2012), met ingang van 1 juni 2012 (art. 12.3 B.Vl.Reg. 17 februari 2012 (BS 23 mei 2012 (ed. 1))) doch de strafbepalingen werden overgenomen in het decreet van 23 december 2011.

3. DE FEITEN

Reeds op 3 oktober 2011 werd door de milieuambtenaar van [redacted] een controle uitgevoerd. N.a.v. deze controle werd een schrijven aan beklagde gericht om zijn afval op te ruimen tegen 16 november 2011. Op 16 november 2011 werd opnieuw een controle uitgevoerd en werd een nieuw schrijven aan beklagde gericht om alles op te ruimen tegen 30 maart 2012. Op 18 april 2012 stellen verbalisanten van de lokale politie [redacted] vast dat beklagde op een veld gelegen aan het [redacted] (kadaster: [redacted]) en [redacted] enorm veel materiaal / afval is aan het opslagen op zijn terrein. Het betreft oude aanhangwagens, plastic vaten, onderstellen van voertuigen, houtafval (bewerkt en onbewerkt), allerlei ijzermateriaal en verschillende andere soorten afval. Sinds de vorige controles is er wel al een hele hoop materiaal weggewerkt.

In verhoor verklaart beklagde het volgende.

- Hij heeft een heleboel materiaal op zijn terrein staan. Het meeste materiaal kan hij echter nog gebruiken. Hij heeft ondertussen al heel wat materiaal weggedaan, doch vraagt tijd om de andere materialen te verwijderen. Hij moet alles zelf doen en is invalide. Tegen september 2012 zal alles weg zijn.
- Hij wenst zich in regel te stellen.
- Er staat ook materiaal van zijn vriendin tussen.

Bij nacontroles op 31 januari 2013 en 25 oktober 2013 blijkt dat er een opmerkelijke verbetering is waar te nemen: alle materialen zijn bijna verwijderd. Op vraag van de rechtbank werd op 22 maart 2018 door de lokale politie [redacted] een hercontrole verricht. Uit de aan het strafdossier gevoegde foto blijkt dat nog steeds veel materiaal en materieel op het perceel is opgeslagen.

4. TEN GRONDE

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

De rechtbank is enkel gevat m.b.t. twee specifieke tenlasteleggingen en dient zich bijgevolg niet uit te spreken noch te antwoorden op conclusies die gaan over: andere mogelijke misdrijven gepleegd door beklaagde of de burgerlijke partijen. De aan beklaagde ten laste gelegde feiten zijn zonder enige twijfel bewezen, gelet op de objectieve vaststellingen van de lokale politie en zijn niet voor betwisting vatbaar.

5. STRAFTOEMETING

De feiten A en B in hoofde van beklaagde, zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig.

Opslag van afval, (afgedankte) voertuigen en allerhande materiaal en materieel zorgt voor visuele vervuiling van de omgeving en (mogelijk) ook verontreiniging van de bodem. De maatschappij levert grote inspanningen om een degelijk afvalverwijderingsbeleid te voeren en ook vele particulieren leveren grote en dure financiële inspanningen om hun afval op legale wijze af te voeren en zo hun omgeving leefbaar te houden. De beklaagde heeft het eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en bij de vrijwaring van natuur, landschap en leefmilieu. Zijn handelwijze vormt een aantasting van de open ruimte, het landschap en het leefmilieu. Ook justitie dient er geen twijfel over te laten bestaan dat voor ruimtelijke ordening en leefmilieu belangrijk zijn, en dat de aantasting ervan kan rekenen op een degelijke en strenge handhaving.

Beklaagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Hij liep de volgende correctionele veroordelingen op:

- bij vonnis van de correctionele rechtbank te Dendermonde van 23 december 1968 werd hij voor meerdere diefstallen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand (met uitstel) en een geldboete (met uitstel);
- bij vonnis van de correctionele rechtbank te Dendermonde van 26 maart 1969 werd hij voor een poging diefstal, vernielingen en beschadigingen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand (met uitstel) en een geldboete (met uitstel);
- bij vonnis van de correctionele rechtbank te Dendermonde van 30 november 2005 werd hij voor het achterlaten van afvalstoffen en het afhalen van vuilnis veroordeeld tot een geldboete en een beroepsverbod.

Op de vraag tot opschorting of het opleggen van een werkstraf van beklaagde wordt niet ingegaan, gelet op:

- de ernst van de feiten. De ten laste van beklagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn;
- de strafrechtelijke voorgaanden van beklagde;
- het onvoldoende gerealiseerde herstel sinds het plegen van de feiten.

Gelet op de aard en ernst van de feiten, de doelstellingen van de straftoemeting en de strafrechtelijke voorgaanden in hoofde van beklagde, komt een geldboete van 500 euro de rechtbank gepast voor. Van deze geldboete wordt 300 euro met uitstel opgelegd voor een proeftermijn van drie jaar.

De rechtbank is van oordeel dat deze straf aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt. Om precies van aard te zijn de beklagde de ernst en de draagwijdte van zijn fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hem ertoe moet aanzetten in de toekomst zijn verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting, met betrekking tot de geldboete niet op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdecimes waarmede deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd. Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig. Deze nieuwe opdecimes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimes invoerde.

6. BURGERLIJKE VORDERING

Alvorens recht te doen m.b.t. de herstellvordering en de vordering van de burgerlijke partij, verzoekt de rechtbank het Openbaar Ministerie door de lokale politie met bijstand van de gemachtigde ambtenaar van de gemeente en in aanwezigheid van beklagde, de burgerlijke partij en hun raadslieden het volgende bijkomend onderzoek te verrichten:

- 1) na te gaan of al het afval ondertussen werd verwijderd van het terrein van beklagde;
- 2) na te gaan of het opgeslagen materiaal en materieel:
 - a. Zichtbaar is vanaf de openbare weg en/of het terrein van de burgerlijke partij

- b. Thans een volume van meer of minder dan 10 m³ omvat
- 3) Na te gaan of er nog voertuigen, wagens of aanhangwagens op het terrein opgeslagen of geparkeerd staan

De rechtbank stelt de zaak in voortzetting naar de zitting van 1 oktober 2018.

7. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382.

UITSPRAAK

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

De rechtbank VERKLAART beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 decimen (x 6) of **3.000,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van driehonderd euro, verhoogd met 50 decimen (x 6) of 1.800,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding - kosten

Spreekt in hoofde van beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 decimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **323,53 euro**.

Legt de kosten begroot op **32,75 euro** (dagvaarding d.d. 11/02/2014) ten laste van de **Belgische Staat**.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank verzoekt het Openbaar Ministerie om aan het gevraagde te voldoen.

STELT de behandeling van de zaak in **voortzetting** op de terechtzitting van **MAANDAG 01 OKTOBER 2018 om 09u00**.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ACHTENTWINTIG MEI TWEEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

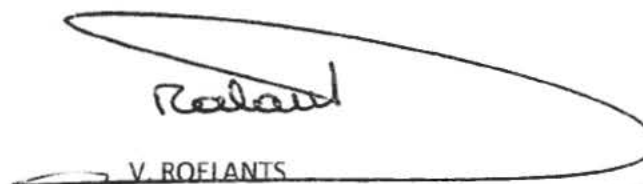
V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,

G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS